

PERIÒDICH POLÍTICH VERMELL.

¶ SALUT PÚBLICA ¶ INTERESSOS POPULARS ¶ ARTS Y LLETRES ¶

Redacció y Administració: carrer de Ronda de la Universitat, número 6, Barcelona

— VENTA: 15 exemplars, 1 pesseta; Un número, 1 quartó. — Surt é il·lum los dies de tota regularitat. — SUSCRIPCIÓ: Espanya, 6 rals trimestre; Extranjer, 16. —

¡JA NO 'S POT DEMANAR MÉS!

Las disposiciones coercitivas generalmente acostumbran á donar resultados contraproduhents sempre que 's tracta d' obligar als ciutadans, per la prestació, á una cosa que per si sols farian de bon grat si se 'ls convencia de sa utilitat práctica.

Si faltava un argument pera corroborar aquesta afirmació, ha vingut lo senyor Solesio, gobernador d' aquesta provincia á facilitárnosel.

Dit aixó, entrem en materia. Després de haver pres possessió del càrrech que 'l govern mestis-conservador li confiá á la provincia de Saragossa y més tart en aquesta, devia dirse:

«Ja que tothom parla de moralitat, de justicia y altres coses, posém, donchs, mans á la obra y comencem la tasca moralisadora.»

Dit y fet. Al endemà surt de sa clara inteligencia una lluminosa idea, un projecte sublim; ja ha donat en lo quid de la cosa; ja la moral serà una virtut y ja may podrà dirse qu' ell no s' hagi esforçat pera que siga un fet.

La elaboració del projecte fou difícil, pero sa aplicació rápida, per aixó 'l felicitá la gent de iglesia després de haver donat publicitat á sas ordres contra 'ls blasfemayres.

Y la moral comensa á creixre. Mes aquest bon senyor no conta ab que 'ls blasfemos, per acreditar que son bons deixebles dels sotanas, constantment pidolan á son Amo tot lo que 'ls passa per la mollera. Son Amo (si hi es), no sempre pot escoltarlos; y, es ciá, com que no han rebut lo favor que li demanaven, aprofitan la primera ocasió que se 'ls presenta per embrutarsi en justa represalia de no haverlos escoltat.

Y ara, ¿qué s' ha fet la moral? Pero 'l populatxo, que tot ho mira baix altre punt de vista de mes bon sentit, comensa per pendre per lo costat ridicul aquesta sublime ordre, capellanescent parlant, y murmura.

Y 'ls uns diuhen: —Que 'n deu ser de carlinás. —Que 'n deu haber quedat de descansat! — diuhen altres. —Are si que tindrem guanyada la gloria del cel y perduda la tranquil·litat á casa.

Altres fan aquestes deduccions: —No hi fa res que no 's persegueixi als lladres, puig que aquestos sols poden robar tot lo que podria condemnarnos, encor que lo robar esiga prohibit en un dels deu manaments del Decàlech. Lo important es tornar als bons temps de la santa y may prou alabada Inquisició!..

Y així successivament es comentada la seva disposició. Los uns se 'n burlan, los altres lo compadeixen y molts se riuhen de sas quirotas moralisadoras.

Pero lo mes xocant es que aquest bon senyor deu haver estat dormint (¡ey! moralment) desde avans de la Revolució de Setembre fins avuy.

Dich aixó, perque 'm sembla que si hagués estat despert no s' hauria passat donant ordres tant poch conformes ab la civilització y vida de progrès actuals.

Si vol creurem á mi, encor que siga un pecador dels grossos, no esmeni tant de sobre la plana al Códich penal, puig que aquest castiga á tots los deixebles de Caio, y dexi que la il·lustració y 'l bon sentir general scabi ab la grollera costum de renegar.

A menos que vosté cregui qu' es mes crim que 'l robar lo embrutarse en los puntals de totes las religions positivas presents, passadas y futuras.

Ab aixó guardi per aquells temps, que per sord ja passaren, tan honorosa tasca.

Ja ho sab: Perseguint als lladres guanyará honra y fama.

Mulant als renegaires guanyará 'l títol de Quijote de la blasfemia ó defensor de causas perdudas, logrant, ab aixó, fer renegar á tots los que no tenim costum de anomenar coses que may hem vist ni contém veure.

Ara, vosté mateix, escolleixi.

T. Ross.

¡QUI TE RAHO!

Darwin sentá la teoria de que l' home procedeix del mico; los catòlics, apòstòlics y romans asseguraran que no hi ha tal micada, sino que Deu, després de haber posat en lo paradís, una especie de Parque sense cascada ni número 100, tota classe de animals, animalets, bestietas y bestiasas, excepte 'la flosora, 'ls microbis y 'ls mussols d' ull, tingué la colossal idea de crear un animal més perfecte que 'ls altres animals: l' home.

Asseguran que 'l feu de fang; pero lo que 'm preocupa es que encara no he pogut sapiguer si 'l formá de barro fi ó gruñe, si va emplear en fer aquest barro aigua de Dos Rius ó de Montcada y terra de fer rajolas fines ó mahons dels més ordinarios, quan temps necesitá pera ferlo, y si escullí la primavera, l' hivern, l' estiu, en ll, temps á propòsit pera fer aquest tan anomenat Adan. Aquestos son detalls que 'm preocupan

molts; á vegadas ensimismat en ells durant deu ó dotze dias dormo vuyt ó nou horas totas las nits com un guix.

Son explicacions aquestas que cap persona las ignora; fins las donas las saben.

Jo crech en ells y 'm guardaré prou de negarlas de franch.

Si, hermosos llegidors, si, lo nostre pare Adan avans de esser de carn y ossos havia sigut de fang; serà per aixó que me 'n trovo en los baixos dels pantalons lo dia que plou y ting de fer un viatge sense fragata per los estanys del ensanxe.

Fins las tripas las tenia de barro del més barato aquell solitari Llassaro.

Que 'n devia fer de broma tot sol en aquell desert ple de palmeras, cols, formigas, orangutans, bolets, dragons, bens, canyas, cotorras, ¡quins aixcles devian fer! passas, y... de tot, de tot hi havia menos pastillas de sabó de olor!

Desde la creació del home havém prosperat molt; ara las venen á sis quartos carregadas de cal.

Donchs, si, lectors engrasadors; Adan, avans de esser de carn de persona, tenia las unglas y las tripas de terra y aigua.

Los ulls, 'l fetje, 'ls caixals, 'ls cabells, 'ls ossos, fins 'l ánima que 'l havia de aguantar tenia de pasta de fer mahons.

Un cop 'l hagué tingut com li doná la gana, Deu digué en turch ó xino, no ho recordo bé: sigas un home.

Aquell carnestoltes sense cap classe de moviment, al sentir tals paraulas... no, me 'n desdich, no ho va sentir, comensá á accionar, á xisclar, á mirar per totes parts com si vejés bitllets de banch de cent pessetas.

Tot lo que en ell era barro, va passar á esser carn, ossos, fosfato, cabell, y... ignoro los noms que 'ls merjes donan á totes las menudencias de que 's compon lo cos del animal racional. ¡Palpin, toquin y ho trovarán tot!

Jo crech totes aquestas afirmacions perque, com á catòlich ting fe, esperansa de la més verda y ningú 'm la caritat. ¡Encara ningú de la meva familia ha arribat en semblat cas, ¡me caso en nou y un! ¡deu rals de multa! No tardarem molt temps en fer nos una habitació en lo Passeig de la Desgracia al istil de aquella barraca que «Los Amigos de los Pobres» regalan als idems. ¡Ja la devian veure exposada en lo carré de Ronda de Sant Pere! ¡Oh, era magnífica! ¡Mitja dotzena de tosinos no sé si hi cabrian! ¡Deu n' hi do! ¡Més petites son las dels guardas de consums!

Per acabar diré que Darwin era un carrinçó que no sabia lo que deya, y que solzament sa

bia lo que 's pesca perquè li havian dit; de lo contrari tampoch ho haguera sapigut.

Nosaltres som los únics que estém en lo cert al afirmar la procedència del home y jo més que ningú, tant, que ting esperansas, després de ferme inspeccionar per en Giné y Partagás, de anar a viure en lo establiment de la «Nueva Belen» ahont han agafat la mania de que hi ha de tornar a neixre lo bon Jesuset. Si no hi ha coloms que n' hi posin y l' més blanch sera l' esperit... tant.

Si, caballers y caballeras, ó a la «Nueva Belen» ó a la casa gran de Sant Boy, que no era boig! Ja fa alguns dias que m' han netejat un quarto del departament del més guillats!

En cambi 's nets de 'n Darwin tindrán la desgracia de veurers engabiats fent brinocs y mucas y servint de distracció a la quinxalla jove y a la vella.

Paco Prados

ATENCIÓN

A TOTS LOS BLASFEMATES Y REVOLUCIONERS CURATS DE SUOTOS

Liberanos Domine

Ja que la virtut s' humilija y que la moral perilla, seran premis ó multes, per ordre del gran califa, y sota la següent tarifa tota lo que digau peccat.

1.—Si hi ha alguna mormonera o terrer, ó pesquera, que tinga lo pejar brut, pagarà per mal parlat quatre rals cada vegada que diga:—M' han bon... aixat.

2.—Lo qui digui sens modestia que aquesta Rey es molt bestia, pagarà a sa lengua un rerpall, y que pagui ses callosos si ha engegat per sola 'a, massas un peit ó un groc... cascall.

3.—Tots los miquel ó carlistas y heytas zurrerats pagaran dues pesetas, si anant fent lo carnestoltes engegat alguna voltes a un meit ó 'a 'a, anemeta.

4.—Lo qui cregui ferre un mesanyo de qualzevols tantanyo ó que li surti algun boey, pagarà per meso lada, mitja any totó si es que ab rabia enega algun groc... regrony.

5.—També li pagarà l' membre y qualzevols corer pobre, si ab disputas ó rahons desitja anar a trompades, y diu, entre altres gralades, que li toquen los... salross.

6.—Y totas las majordonas pagaran tres pelus bones si en qualzevols disputa, per mes que sige vísit, almorcos, lo veintat, tractant de mala... bruta.

7.—Tots los que a votar anen, sota rals, lunita ó bon preu, pagarán ella-dellito, ben zencera y ben rodona y encara que hi hagi eleccions, si dubita:—Jo, voto a Cristo!

8.—Si algun dillidog de suatos, no tinent la rala sana, al dir missa, cura y veu que ho té las canadillas, pagarán cinch missas velles si enlatat se... casa ab greu.

9.—Nové y ditot de la collar. Lo primer que trencui l' olla renegant a tort y a dret, si n' enega una renega, se li fara la fuesa de rebentar un ralet.

De cumplir lo meu mandato y de cobrar lo barato dels renegats y peccats bons que 's curajolen la cara, queda entretregat per ara l' honorat vos de pollasons.

Y si aquesta lley que ordeno, algun guerdilla ó sereno burle renegant formal, perdria la última satara, y pagarà una corca y per burro y per cascalm.

Dat per ma ordre a aquest bando al país del contrabando peop de l' Africa central, repetint que aixó 's cumpleixi y a qui no agradi que ho dotai. Jo 'l califa de Pit-ait.

Ara certx paraulotas que aneban fent lenguats a la pública moral, valdrán moltes pesetonas y serán paraulas bones per formar un bon caudal.

Y ará cosa de riure si algun polissont, per viure a la salut dels blasfems, paga a qualzevol persona, y aquesta s' hi shrebone renegant tot dos a un temps.

—Regrony, aquest missic 'm paga!
—Molt, perquè está renega;
—Casajo, está prohibit!
—Pala al cento, que li escapa.
—Ditó ha renegat, xep!
—Vosté també, jasegegit!

Velshiqui l' quit de la cosa, una trampa ignominiosa per caserri alguna ralet, ó un correr de solfates, y un sistem de garrofas ab castanyas y bolus.

Aixis es que un altre dia, si 'l cas me de amparia y las blasfemias van be, ja 's dirá alguna coseta de tota aquesta... punxeta, si al fiscal ab li cau te.

Frederich Oxley

VENTA DE...

L' assumpto de la coalició es la mex palpitant de totas las qüestions del dia. Y aixó que tenim també la de la guerra entre Inglaterra y Rusia y l' colera oficial y l' de ordre públich, que també sembla volen treure lo nas.

Pero la coalició electoral... ¡oh! aquesta sí que es piramidal.

Figúrinte que 's coaligats abarcan tots los partits que 's troban entre en Martínez Campos y en Pi Margoll.

La veritat siga dita, sembla aquesta coalició feta per art de birlibirioqui. Los republicans, que tant los interessava unir-se, no ho habian pogut ferho may, y ara tan de sobte s' han unit fins ab los monárquics.

Meditem.

No saben lo xiu xiu que corre de boca en boca:

Donchs se tracta—segons lo xiu xiu, ey—nada menos que de ferne d' Espanya, per medi de un cop d' Estat, un imperi a la alemana y a la russa, ab tot lo mes dolent d' aquestas nacions.

Fins tindriam canceller. Ja veuriam quants Bismarks de fira acaparariam!

Qué 's sembla d' aquest xiu xiu:

En Cánovas está a punt de casarse. Los que pretenen estar enterats de las cosas fondas de la política, fan de calendari llevant los següents pronostichs:

—Dintre un parell de mesos en Cánovas está de casaca y deixará l' ministeri.

—Llavors se constituirá una situació mestissa pura baix la base d' en Pidal, y mentres en Cánovas passi la lluna de mel, succedirán uns fets per los quals lo sistema constitucional que avuy regeix la Espanya se n' anirà a can Taps.

—Passada la lluna de mel d' en Cánovas aquest acceptará los fets consumats, y ja tenim Bismark per dias.

Qué 's sembla l' qüentó! Donchs tornem a meditar.

En Sagasta ha dit a las Corts, parlant de la coalició, que al poble que no se li dona llibertat té de acudir a la forsa.

Molt ben dit. Pero escolti:

—Cóm es que vosté va fer fusellar als argen-tos de Santo Domingo de la Calzada!

No es tot hu atiparse en lo poder ó dejunarse en la oposició

En Castelar, que va de candidat junt ab en Sagasta per un districte de Madrid, va fer un discurs en lo circol fusionista parlantlos dels progressists del 54 y del 66. Y 's sagastins van entusiasmar-se. ¡Ay becos que rellisquét!

Los de la coalició electoral l' han donat per cantar que

Morirán con la espada en la mano defendiendo la Constitución.

Y aseguran que la patria... perilla. Y la monarquía... biguti.

Se reconcentra la guardia civil. Se parla de ordre públich desde las columnas dels periódichs ministerials.

Donchs ja ho entench. Centésima representación, en lo teatro conservador, de la comedia d' espectáculo titulada Sorpresas y Distracciones.

Posada en escena ab tota propietat pe l' reputat actor Romco.

Nota. La entrada es gratis, pero a la sortida escorcan.

Lo dissapte de la setmana passada, prop del mitj dia, se presentá un burot vestit de persona a reclamar aquella cartera que anunciavam haber trobat un amic nostre.

Dongué las senyas exactas ab lo nom y domicili de la cédula, y després de un ratet de broma li tornarem tot lo seu, inclús lo nomenclament de burot y 's documents de la O. d' en Paco y del patrocini d' en Pep.

De trobas li diguerem que no pagués deixant entrar vi sens abonar drets a tots los que fessin cara de treballadors.

Lo bando de la blasfemia sembla que ha despertat las ganas de renegar.

Se 'n ha contat que un polissont intentava fer pagar la multa a un carreter en la Gran via, y no volentis aquest pagar, s' enfilaren de paraulas tots dos, y entre l' un y l' altre deixaren a la trinitat y a la cort celestial y a tots los sants hagots y per haber fets una llavima, puig després de molt embrutarse ab tots fins van malleir «las betas dels calsetots del pagés que va culleir las garrofas que va menjarse la burra de Maria Santíssima.»

No cal dir que l' públich s' esqueixava de riure contemplant tan divertit espectáculo.

Lo ministre de la Gobernación diuhen que prepara una gran sorpresa electoral.

No ho creguin.

Ell no pot donarnos altre sorpresa que fer las cosas ab legalitat.

Y com per aquest camí son molt verdas.

Diuhen los ministerials qu' en Romero Robledo está segur de guanyar las próximas elecciones.

Ja ho crech.

Iguai qu' en Canonic está sempre segur de quedar be en qualzevols funció.

A última hora 's diu que la coalició electoral pren un color molt vermell.

No tingan por.

Aquí no 's tracta mes que de menjar turró... per part dels sagastins.

Mentres en lo Congrés se discuteixen consums y pressupostos, no s' hi ven casi cap diputat.

Y la concurrència es numerosa si 's tracta de dirsen quatre de frescas ab motiu de la coalició

Es molt natural.

Com lo de pagar interess a la país, los dipu-
tats s'hi adormen.
Y com la cosició es qüestió de menjadora,
velshiaquí l'interés dels pares de la patria.
Aixó es tot.

En la coalició electoral hi ha amagada d'ou.
Quí serà lo que quedí ab lo clatell brut de
rovell?

Los sagastins? Ca.
Los esqurrans? Tampoch. Ja no ls queda
res que perdre.

Los republicans? Podria ser. Pero si aixó
porta futures inteligencias para enderrocar al
enemich comú, menos mal.

Hi perdran acas los conservadors? Fora fa-
cil. Pero porta obtenir tals resultats, junt ab eils
es necessari un altre dalabaix.

No saben qui es que hi perdrà de segó?
Lo poble.

Aquest si que no hi guanyarà res per ara,
acabin com vulgan las eleccions.

CRITICONS

A un temps habíem arribat,
en que la noya de be
ja no sab lo que ha de fe'
per viure ab tranquilidat
no sent son nom criticat.

Si ets modista, la hument
no diuhen qu'ets pua comido,
y la farta d'no Cajuán
se pensa clestere tota
segulote com burinós.

El fax de penitencidors
també te la veu tu embull,
puig mirante de rauli
contan qu'ets la padora
del mal que fa la senyora.

Si a casa t'estás quieteta
guanyante cuant la vida,
quan surta de casa, polida,
prou dirá algun faldista:
—Un senyor la fa anar meta.

Y si perque vas excessa
te posas a teñidora,
ca dir, la senyá a 90' hora,
que t'hiuhen xirca, sarzasa,
y totuhen lliure de tu passa.

Al teatre te dedica
pensant fer brillant carrera,
y també en Pan ó en Pere
dirá que ab senyora trabaca
y del amor prou y plasa.

Donchs ja sé que qui aixó creu
era marx de una vegada,
que la noya qu'os honrada
no s' deshonra per cap prou
y es honrada a tot arreu.

Per 'sa la qu'está encrada
del que s' sol dir de las donas
signa dolcitas ó bonas,
dal mon ja desenganya
la no mes que 'l que li agrada.

A. ROSSELL

Lo rosari de l'aurora ha acabat a Valencia
igual que a Barcelona: a garrotadas.

Tres ferits y la aurorista han renunciat ge-
nerosament a continuar fent lo burinot.
Ho celebren.

Lo capellá que per la últims quarems dona-
va l'auials de l'ánima a Sant Joan Lesfontes,
estava molt de broma sobres lo modo mes ó
menos bonich ab que las ovelles obrían la boca
pera arprelegar lo bocí de pa homeopáthic.

Per supoch que las bromas no mes las feya
ab donas.

Jo ja ho veig tenen un cor tan sensible!

Un bramayre de Tarragona, desde 'l recam-
bró del esperit sant, va baladrejar contra las
escolas laicas y la llibertat de pensament, y di-
gué a sas ovelles que era precis que 's católics
deixessin, tant los amos com los treballadors,
a tots los que no fossin liberals, perque de
aquest modo moririan de gana tots los lliure
pensadors.

No 'm sembla gens mal lo sistema si 's libe-
rals contestessin ab la reciprocá.

Per xo ja veuriam com tots los reverents, per
carcas que fossen, cobrarian de tot govern li-
beral mentres aquestos tingan la debilitat de
pagarlos.

L'Arquebisbe de Tarragona tingué sospitas
de certas lecturas que s' feyan en lo seminari de
aquella capital.

Practicá un registre, y sortiren a llum prop
de una carretada de libres bruts, ab lámimas
basadas en los quefers de la prostitució.

Que tal com s' educa en los seminari para fer
bon planter de carcadans!

A Olot s' ha posat la primera pedra pera edifi-
car un convent.

Es probable que avans de posarse l'últims,
los freres hagin passat per la segona edició re-
presentada l' any 35.

Senyor rector de Beguda: (no podríem saber
per qué va negarse a pagar los músichs que to-
caren per la festa del sant que vosté 'n recull
los quartos)

Vaja, home, no vulga jugar sempre a la ba-
rrutada.

En la iglesia de las Selexas de Madrid un de-
vot, pera millor fer las oracions, se va despu-
llar davant del altar major, fins a quedar com
Adán en la paradís.

No sabem si las devotas van fixarse gayren
aquestos exercicis.

Lo nou Adán diu que va despullarse a fi de
que no li quedés demunt mes que un sol fe-
cat.

L' original.

Nos escriuhen de Vilanova que 'l regent de
la parroquia de la Geltrú es un bon jan que
sab campársela d' alló mes be, y que fa una
competencia desastrosa a la menjadora de Sant
Antoni.

Ha establert lo remat al noy Jesús, filias de
la Maria Ma-culada, Teresas del ciri encés, y
tota la recula d' associacions de famellas a pro-
pósit pera criar llana, ajudat mes de quatre ve-
gadas per liberals de pun... tetás de que caril.

Que 's clericals s' espavillen pera que 's llui-
heixi 'l pel en son ofici, ho trobo molt natural.

Pero que 's vulgan dir liberals gent que ala-
bí ó propagui ó contribueixi, encara que no
mes siga per debilitar, a fomentar lo fanatismo,
vaja, son liberals que liberamos Domine

Alguns feligresos de Gijón se queixan de lo
bruta qu' está sempre la iglesia.

Aixó xhont té de acudir lo remat de la llana,
es molt natural que no estiga com a casa de las
personas.

Un prebete jovenet de Vigo indubreix a las
feligresas tendras a que vagin a confessarse ab
eill, no en la gobia del comú, sino en un quarto
reservat de casa seva.

Ah, pillin!
(Voldrés explicar prácticament a las mes
cayas y joves feligresas lo misteri de la Encar-
nació?)

Que vagi de gust, Tenorio.

Lo divendres de la setmana passada va en-
fonzarse la cúpula de una iglesia de Jativa.

Ab tal motiu cap feligrés va anarsen al seu
cel.

Donchs lo miracle no mes se feu que a
mitjas.

Lo ministre de Foment ha concedit una sub-
venció de dos mil pessetas l'any als escolapios
y dos mil mes a las escolas católicas de Se-
ville.

No 'm semblaria tan mal
ni tan pesadas brometas,
si pagués las tals pessetas
de sa butraca en Pidal.

Un capellá de Málaga ha arrencat los ulls de

un que acabava de morir sens haber volgut
confessarse.

Lo reverent, pera cometre tan piadosa acció,
ha tingut en compte que aixis podria dir que
l'ánima d' aquell fulano ja se la habia endut
lo diable, que digué fou lo que habia arrencat
los ulls al cadaver.

Pero en loch del miracle, s' ha trobat ab lo
jutje y 's agutzils que li han cantat las qua-
ranta.

(Pero quan comensarà a civilisarse aquesta
gent negra?)

A Sant Martí s' estava morint un feligrés, y
van dirli per confessarse.

Va respondre 'l malat que bueno, y ab
aquest motiu va cridar-se un ensoanotat.

Pero va succehir que 'l malat tenia diners
sota 'l cuixí, lo confessor va saberho, y vamos,
que se 'l hi va quedar.

Lo qual vol dir que de aquí en avant se tin-
dran de vendre precaucions pera confessarse.

Un parell de guardias civils al costat del pe-
nitent farían d' alló mes goig.

Y podrian cumplir oportunament ab l' ob-
jecte de sa insatució.

Que es perseguir lladres.

A una dona de Hostafrancht sense recursos
va morísela una noya, y passó una capta entre
la fábrica zhont treballava ella y la imprenta
de aquet períodich, recullint de dita suscripció
lo justet pera pagar caixa, cotxe y altres gastos
d' enterro.

Pero com no van quedarli diners pera pagar
los drets d' iglesia, lo rector del Angel de Hos-
tafrancht li mogué set escudinos, dihentli que
ja que habia captat per l' enterro tenia de captar
també pera pagar los drets d' iglesia.

Vetaquí un sotana ben amich de la caritat.

Es a dir, de que 's altres ne demanin y eil
menársela.

Catolicisme pur.

PENSAMENTS

Preservar dignitat, llure-pensament y tres parquie-
tas, son tota idea.

Jo he estat gona tan servil, que llepao la toà del
amo que 's hi paga; mes no hi ha home digue de
un misero que doblégué la coqueta al resignació a las
bridades del Just de la tirania.

Al saure entre nos padre, penso desceguida en la in-
mutables ley de la gravitació; al percibir un no qual-
quiera, no explico 'l fenomeno pel moviment vibratori
de las moléculas; al presenciar la elevació d' un globo
aerostatic, no acó de sobre la densitat en l'altura de
l' hidrogeno sobre l' aere atmosféric; Lo que no
mi explico es que encara hi hagin homes que, sap-
guent tan bé com en la causa natural d' aquests fenó-
menos, saqueen de ganalls a terra al sentir la campe-
nada del ambrogue.

Si la fenomena antigas més curiosa, s' basarian de
alificar totos matismos con iglesias hi han ara.

Lo progrés es ley fatal, ineludible. La locomotora 'l
simboliza. Ay del que intantí detoraria!

Cada vegada que veig algun bordegia entremaliat
fent afeadas de fortugas, no hi puch fer més, penso
en las grans catástrofas. (Qué son los homes així que
quarta milions de fortugas agrupadas al entorn d' una
gran indria! (Qui sap si ailes a sa manera fan també
suscripcions pera socorre a las familias de las victimas!
En tantas cosas nos hem trobat ab sorpresas entra-
ment iguals als demés aere organists!

ECARTS

XARADA

Torna los per l' artiler,
nom d' home grama regon.
Si no le treus, com hi most,
bon total tendras de ser.

S. B.

SOLUCIONS

A LAS CAMERAS DEL SENO ROBAT

XARADA — Sufrin.
Gambouret; — Mirja peseta se diez quartos.

ACTUALITATS

La Moral y l' Ordre á lo conservador, ensenyorintse de Barcelona